Krimināprocess Nr.11095017312

Lieta K31-132-14/4

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2014.gada 24.jūlijā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese D.Treija,

piedaloties prokuroram A.Sirmajam,

aizstāvēm zvērinātām advokātēm I.Garančai, K.Groznei-Kļusovai,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. C/, personas kods /personas kods/,

/pers. D/, personas kods /personas kods/,

/pers. E/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēti Krimināllikuma 253.[1]panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa

konstatēja

/pers. C/ un /pers. E/, *personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, neatļauti iegādājās un glabāja narkotisko vielu realizācijas nolūkā un veica narkotiskās vielas neatļautu realizāciju*šādos apstākļos:

/pers. C/, pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanas gaitā (turpmāk – izmeklēšanā), precīzāk nenoskaidrotā laikā un vietā, noziedzīgi vienojās ar /pers. E/ par narkotiskās vielas heroīna neatļautu iegādāšanos un realizāciju. Īstenojot kopīgo noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz neatļautu narkotiskās vielas – heroīna iegādāšanos un glabāšanu realizācijas nolūkā, un realizēšanu, pēc iepriekšējas lomu sadales, izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā un vietā, /pers. C/ no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas, neatļauti realizācijas nolūkā iegādājās un safasēja tālākai realizācijai sevišķi bīstamu narkotisko vielu – heroīnu. Turpinot īstenot kopīgo noziedzīgo nodomu, /pers. C/ ne vēlāk kā līdz 2011.gada 13.decembrim nodeva /pers. E/ ne mazāk kā 0,0941 g bēšas krāsas pulverveida vielu, kas iepakota trīs kombinēta materiāla (sudrabkrāsas folija/papīrs) iepakojumos, un saskaņā ar eksperta atzinumu satur 14% jeb 0,0131 g sevišķi bīstamu narkotisko vielu – heroīnu, ko /pers. E/ pieņēma. Turpinot īstenot kopīgo noziedzīgo nodomu, pēc iepriekšējas lomu sadales, /pers. E/ mantkārīgu motīvu vadīts, apzinoties, ka saņēmis tālākai realizācijai no /pers. C/ sevišķi bīstamu narkotisko vielu – heroīnu, 2011.gada 13.decembrī Liepājas ielā 2, Rīgā, degvielas uzpildes stacijas „Trest" teritorijā par naudu realizēja ne mazāk kā 0,0941 g bēšas krāsas pulverveida vielu, kas satur 14% jeb 0,0131 g heroīna personai, pret kuru

kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, pēc kā aizgāja no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas, un saņemto naudu, īstenojot iepriekšējo noziedzīgo vienošanos, nodeva /pers. C/.

Ar šādu rīcību /pers. C/, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. E/, neatļauti iegādājās un glabāja realizācijas nolūkā, un realizēja sevišķi bīstamu narkotisko vielu – heroīnu.

Tādējādi **/pers. C/ un /pers. E/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta otrajā daļā.**

Turklāt **/pers. C/ un /pers. D/,** *personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, neatļauti iegādājās un glabāja narkotisko vielu realizācijas nolūkā, un veica narkotiskās vielas neatļautu realizācijas mēģinājumu* šādos apstākļos:

/pers. C/, izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā un vietā, noziedzīgi vienojās ar /pers. D/ par narkotiskās vielas – heroīna neatļautu iegādāšanos un realizāciju. Īstenojot kopīgo noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz neatļautu narkotiskās vielas – heroīna iegādāšanos un glabāšanu realizācijas nolūkā, un realizēšanu, pēc iepriekšējas lomu sadales, izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā un vietā, /pers. C/ no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas, neatļauti realizācijas nolūkā iegādājās un safasēja tālākai realizācijai sevišķi bīstamu narkotisko vielu – heroīnu. Turpinot īstenot kopīgo noziedzīgo nodomu, /pers. C/ ne vēlāk kā līdz 2012.gada 16.aprīlim nodeva /pers. D/ ne mazāk kā 0,1229 g bēšas krāsas pulverveida vielu, kas iepakota trīs kombinēta materiāla (sudrabkrāsas folija/papīrs) iepakojumos un saskaņā ar eksperta atzinumu satur 6% jeb 0,0074 g sevišķi bīstamu narkotisko vielu – heroīnu, ko /pers. D/ pieņēma. Turpinot īstenot kopīgo noziedzīgo nodomu, pēc iepriekšējas lomu sadales, /pers. D/, būdama narkotisko un psihotropo vielu ietekmē, mantkārīgu motīvu vadīta, apzinoties, ka saņēmusi tālākai realizācijai no /pers. C/ sevišķi bīstamu narkotisko vielu – heroīnu, 2012.gada 16.aprīlī Slokas ielā 112, Rīgā sabiedriskā transporta pieturvietā „Saulgožu iela" par naudu, izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotai personai, mēģināja realizēt ne mazāk kā 0,1229 g bēšas krāsas pulverveida vielu, kas satur 6% jeb 0,0074g heroīna. Savu kopīgo noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz neatļautu sevišķi bīstamas narkotiskās vielas – heroīns realizāciju, /pers. C/ un /pers. D/ nerealizēja no savas gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, jo pa ceļam uz sabiedriskā transporta pieturvietu „Saulgožu iela", Rīgā, Slokas ielas un Dāvida ielas krustojumā, /pers. D/, kurai pēc iepriekšējas lomu sadales vajadzēja realizēt narkotisko vielu heroīnu, aizturēja Valsts policijas amatpersonas.

Ar šādu rīcību /pers. C/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. D/ neatļauti iegādājas un glabāja realizācijas nolūkā un neatļauti mēģināja realizēt narkotisko vielu – heroīnu.

Tādējādi **/pers. C/ un /pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta otrajā daļā.**

Tiesas sēdē prokurors, uzturot apsūdzētajiem celtās apsūdzības būtību, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 462.panta otro daļu, nemainoties noziedzīgā nodarījuma faktiskajiem apstākļiem un juridiskajai kvalifikācijai, grozīja /pers. C/ 2013.gada 8.oktobrī celto apsūdzību par 2012.gada 16.aprīlī izdarīto noziedzīgo nodarījumu, precizējot to daļā, ka /pers. C/, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. D/, neatļauti iegādājās un glabāja realizācijas nolūkā un neatļauti mēģināja realizēt narkotisko vielu – heroīnu.

Tiesas sēdē apsūdzētie /pers. D/ un /pers. E/ savu vainu visā viņiem izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas un apsūdzētā /pers. C/ grozītajā apsūdzībā par divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņiem pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Procesā iesaistītās personas uzturēja apsūdzēto lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma neveikt lietā pierādījuma pārbaudi, jo apsūdzētie /pers. D/ un /pers. E/ atzīst savu vainu visā viņiem izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas, un apsūdzētā /pers. C/ grozītajā apsūdzībā divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas, un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc kriminālietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzēto vainu viņiem izvirzītajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzēto darbības ir kvalificētas pareizi, un viņu vaina ir pierādīta pilnībā, līdz ar to /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ ir atzīstami par vainīgiem un sodāmi par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta otrajā daļā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajiem soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piekto daļu (likuma redakcijā līdz 2012.gada 13.decembra grozījumiem) apsūdzēto /pers. C/ un /pers. E/ ne vēkāk kā līdz 2011.gada 13.decembrim, /pers. C/ un /pers. D/ ne vēlāk kā līdz 2012.gada 16.aprīlim izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas klasificējams kā sevišķi smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ ar tiešu nodomu un tīšām, prettiesiskām darbībām mantkārīgā nolūkā ir vērsušies pret vispārējo sabiedrisko drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites jomā, radot reālus draudus nodarīt kaitējumu ar likumu aizsargātām interesēm – iedzīvotāju veselībai, kā arī viņi sekmējuši sevišķa sociālā ļaunuma – narkomānijas izplatīšanos.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētās **/pers. C/** personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimusi /datums/– Bauskā, Latvijas Republikas pilsone, ir deklarēta dzīvesvieta [2.sējuma lietas 228.-230.lapa]; neprecējusies, taču ir divi mazgadīgi bērni, kuru aprūpe un apgādība, sakarā ar apsūdzētās atrašanos apcietinājumā, ir nodota bērnu tēvam; bez pamatizglītības; pēc apsūdzētās vārdiem – šobrīd ieslodzījuma vietā apgūst pamatskolas izglītības programmu, mācās 6.klasē, kā arī strādā algotu darbu šūšanas cehā; veselības traucējumu nav; līdz apcietinājumam piepelnījās, lasot meža veltes – sēnes; Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā 2010./2011.gadā ir reģistrēta kā nodokļa maksātaja [2.sējuma lietas 249.lapa]; Ceļu satiksmes drošības direkcijā nav informācijas par /pers. C/ īpašumā reģistrētajiem transporlīdzekļiem [3.sējuma lietas 2.lapa]; VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta pacientu uzskaitē nav reģistrēta [2.sējuma lietas 244.lapa]; VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē nav reģistrēta [2.sējuma lietas 243., 246.lapa]; ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi [2.sējuma lietas 238.-239.lapa]; uz lietas izskatīšanas brīdi iepriekš trīs reizes tiesāta, no kurām divas sodāmības uz nozieguma izdarīšanas brīdi dzēstas [lietas 2.sējuma lietas 231.-233., 240.-241.lapa]:

1) Ar Zemgales apgabaltiesas 2001.gada 26.janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.panta ceturtās daļas, piemērojot Krimināllikuma 49.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem un policijas kontroli. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2001.gada 6.februārī. Atbrīvota pēc soda izciešanas 2003.gada 12.septembrī; Sodāmība dzēsta;

2) Ar Bauskas rajona tiesas 2006.gada 16.augusta spriedumu pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem, sodu nosakot nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2006.gada 29.augustā. Sodāmība dzēsta.

3) Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2012.gada 6.novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{1}panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2012.gada 17.novembrī. Sodāmība nav dzēsta.

Tiesas sēdē /pers. C/, atzīstot vainu un nožēlojot izdarīto par diviem noziedzīgajiem nodarījumiem, lūdza noteikt pēc iespējas mazāku sodu, ņemot vērā apstākli, ka apcietinājuma vietā viņa izglītojas un strādā, kas norāda uz to, ka apsūdzētā ir sākusi mainīt savus līdzšinējos dzīves uzskatus, par prioritāti izvēloties, profesionālo izaugsmi. Apstiprināja, ka šobrīd tiesā atrodas vēl viens kriminālprocess par analoģiska rakstura noziedzīguma izdarīšanu.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētās **/pers. D/** personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimusi /datums/– Rīgā, Latvijas Republikas pilsone, ir deklarēta dzīvesvieta [2.sējuma lietas 137.-139.lapa]; neprecējusies, taču dzīvo nereģistrētā laulībā un ģimenē apgādībā ir trīs mazgadīgi bērni, no kuriem pēdējais dzimis 2013.gadā; ar nepabeigtu pamatskolas izglītību; pēc apsūdzētās vārdiem – šobrīd atrodas dekrēta atvaļinājumā un saņem ikmēneša pabalstu 200 *euro* apmērā, līdz tam strādāja algotu darbu /nosaukums/par garderobisti un atalgojumā saņēma 300 *euro* mēnesī; Ceļu satiksmes drošības direkcijas rīcībā nav informācijas par /pers. D/ īpašumā reģistrētajiem transportlīdzekļiem [2.sējuma lietas 144.lapa]; Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā 2011./2012.gadā reģistrēta kā nodokļu maksātāja [2.sējuma lietas 146.lapa]; būtisku veselības traucējumu nav; VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta pacientu uzskaitē nav reģistrēta [2.sējuma lietas 140.lapa]; VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē nav reģistrēta [2.sējuma lietas 142.lapa]; nav reģistrētu administratīvo pārkāpumu [2.sējuma lietas 163.lapa]; uz nozieguma izdarīšanas brīdi netiesāta persona.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. D/ savu vainu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Apgalvoja, ka noziegumam ir bijis gadījuma raksturs. Līdz lietas izskatīšanai tiesā nav izdarījusi jaunus likumpārkāpumus un ir atteikusies no narkotisko vielu lietošanas. Apzinās sava noziedzīguma kaitīgumu. Lūdza ņemt vērā, ka viņas apgādībā un aprūpē ir trīs mazi bērni, tādēļ, ģimenes apstākļus dēļ, lūdza atbrīvot no viņu advokātu darba samaksas.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā **/pers. E/** personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/– Rīgā, Latvijas Republikas pilsonis, ir deklarēta dzīvesvieta [2.sējuma lietas 75.-76.lapa]; neprecējies, taču apgādībā 2014.gada dzimis bērns, kuru sakarā ar bērna mātes nāvi aprūpē viens pats; vasaras periodā intensīvi strādā gadījuma darbus; ar vidējo izglītību; veselības stāvoklis bez būtiskiem traucējumiem; VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta pacientu uzskaitē nav reģistrēts, taču ir bijis konsultēts 1989.gadā un ārstējies stacionārā 2012.gadā [2.sējuma lietas 96.lapa)], kopš 2005.gada 2.septembra atrodas VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas profilaktiskā novērošanā [2.sējuma lietas 98.lapa]; ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi [2.sējuma lietas 79.-91.lapa]; uz lietas izskatīšanas brīdi iepriekš divas reizes tiesāts, no kurām abas no sodāmībām dzēstas [lietas 2.sējuma lietas 91.-94.lapa]:

1) Ar Jūrmalas pilsētas tiesas 1998.gada 16.marta spriedumu pēc Latvijas Kriminālkodeksa 139.panta ceturtās daļas, 41.panta, 43.panta, ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem. Soda izpilde atlikta uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 1998.gada 5.septembrī. Sodāmība dzēsta;

2) Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 19.februāra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 1.punktu, ar piespiedu darbu 120 stundu apjomā. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2013.gada 2.martā. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.maija lēmumu atbrīvots no soda izciešanas, pamatojoties uz grozījumiem Krimināllikumā, kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2013.gada 21.maijā. Sodāmība dzēsta.

No apsūdzētā /pers. E/ tiesas sēdē sniegtiem paskaidrojumiem izriet, ka vainu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā atzīst pilnībā, izdarīto nožēlo. Lūdza noteikt nosacītu sodu, jo šobrīd sakarā ar traģiskiem ģimenes apstākļiem, viņa apgādībā ir zīdainis, kuram ir nepieciešama tēva aprūpe un mīlestība. Apzinās sava noziedzīgā nodarījuma sabiedrisko bīstamību. Jaunus likumpārkāpumus nav izdarījis, ko apliecina fakts, ka uz lietas izskatīšanas brīdi citi kriminālprocesi pret apsūdzēto nav ierosināti.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, savukārt, 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punkts noteic, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas.

2013.gada 1.aprīlī stājās spēkā 2012.gada 13.decembra „Grozījumi Krimināllikumā", ar kuru grozīta Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas sankcija.

Krimināllikuma 253.[1]panta otrajā daļā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.aprīlim, bija noteikts, ka par Krimināllikuma 253.[1]panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no pieciem līdz divpadsmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.

Savukārt Krimināllikuma 253.[1]panta otrās daļas sankcijā pašreiz spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no trim līdz desmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.

Nosakot apsūdzētajiem /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ soda veidu, tiesa vispusīgi un objektīvi izvērtējot lietas materiālos esošos apsūdzēto personību raksturojošos datus, noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, atzīst, ka vainīgajiem par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, kā to lūdza arī prokurors tiesas debatēs, ievērojot imperatīvo tiesību normu, kas noteikta 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 6.punktā, kurš noteic, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

No lietā esošajiem materiāliem redzams, ka apsūdzētā /pers. C/ ir persona, kurai pēc vairākkārt izciestajiem sodiem, joprojām piemīt neapzinīga attieksme pret likumpaklausību un ir izteikts sociālās atbildības trūkums, ko spilgti apliecina apsūdzētās rīcība jaunu noziegumu izdarīšanā, neskatoties uz to, ka apgādībā ir divi mazgadīgi bērni. Minētais dod pamatu secinājumam, ka iepriekš izciestie sodi nav sasnieguši Krimināllikuma 35.panta definēto ģenerālās prevencijas soda mērķi.

Pie nosakāmā soda veida, tiesa ņem vērā arī to apstākli, ka apsūdzētā /pers. C/, esot apcietinājumā, reāli cenšas mainīt savus līdzšinējos dzīves principus – iegūst dzīvei sabiedrībā nepieciešamo izglītības apjomu, kā arī strādā algotu darbu, ceļot savu nākotnes potenciālu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka /pers. C/ ir nosakāms reāls brīvības atņemšanas sods ar panta sankcijā paredzēto papildsodu – policijas kontrole – atbilstoši izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam un apsūdzētās /pers. C/ personībai.

No lietā esošajiem materiāliem nepārprotami izriet, ka apsūdzētie /pers. D/ un /pers. E/ ir izdarījuši sevišķi smagu noziedzīgu nodarījumu narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā, kam ir augsta sabiedriskā bīstamība, jo apdraud sabiedrības locekļu intereses uzturēties drošā un veselīgā vidē. Tiesa ņem vērā, ka ar savām pretlikumīgām darbībām, apsūdzētie ir sekmējuši nelegālu narkotisko vielu apriti sabiedrībā, taču atzīst, ka konkrētajā gadījumā abiem apsūdzētajiem, nosakot brīvības atņemšanas sodu, ir piemērojami Krimināllikuma 55.panta nosacījumi, kā to lūdza arī prokurors tiesas debatēs, un sods ir nosakāms nosacīti, ar pārbaudes laiku, jo tiesa gūst pārliecību, ka vainīgie, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Apsūdzētā /pers. D/ iepriekš nav tiesāta, noziegums ir izdarīts narkotisko vielu ietekmē un to varētu pieņemt kā gadījuma raksturu, jo no tiesas sēdē sniegtiem paskaidrojumiem, tiesa ir guvusi pārliecību par to, ka /pers. D/ būtisku lomu dzīvē ieņem tieši bērni un ģimene, nevis narkotiskās vielas. Viņai ir algots darbs. Līdz lietas izskatīšanai tiesā, /pers. D/ nav izdarījusi nevienu jaunu likumpārkāpumu un ir apzinīgi pildījusi likumā noteiktos procesuālos pienākumus.

Apsūdzētais /pers. E/, lai arī iepriekš ir tiesāts un viņam ir sava veida atkarība no alkoholiskajiem dzērieniem, ko apliecina lietā esošā informācija, apsūdzētais samērā labi izprot izdarītā nozieguma būtības saturu un sekas, proti, apzinās, ka ar savām noziedzīgajām darbībām ir nodarījis kaitējumu sabiedrībai, izplatot narkotiskās vielas. Turklāt uz lietas izskatīšanas brīdi, apsūdzētais, esot ekonomiski aktīvā vecumā, strādā gadījuma darbus un rūpējas par savu bērnu, kurš faktiski tikai nesen ir palicis bez mātes aprūpes. Apsūdzētais jaunus likumpārkāpumus nav izdarījis, kas nozīmē, ka viņš ir mainījis savu attieksmi pret likumpaklausību un sabiedrību kopumā.

Šo apstākļu kopums dod tiesai pamatu secinājumam, ka apsūdzētie /pers. D/ un /pers. E/ pieder pie to personu loka, kuri izprot savu nodarījumu un motivēti cenšas mainīt savu līdzšinējo dzīvi.

Tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas panta sankcijā paredzētā mantas konfiskācija nav piemērojama, jo saskaņā ar Krimināllikuma 42.panta nosacījumiem, lietā nav norādīta apsūdzētajiem konfiscējamā manta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajiem soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa par apsūdzēto /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu tiesa par apsūdzētās /pers. C/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem atzīst to, ka katrs noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgā nolūkā.

Pierādījumu trūkumu dēļ, tiesa par apsūdzētās /pers. C/ atbildību pastiprinošo apstākli neatzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi izdarīti, atrodoties narkotisko vielu ietekmē, kā to lūdza prokurors tiesas debatēs. Ar ziņām no 2012.gada 12.jūnija lēmuma par lietvedības

izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā, apstiprinās fakts, ka /pers. C/ pēc aizturēšanas netika nogādāta medicīniskās pārbaudes veikšanai, kā rezultātā nav iegūti pierādījumi, ka /pers. C/ būtu lietojusi narkotiskās vai psihotropās vielas [1.sējuma lietas 177.lapa].

Par apsūdzētās /pers. D/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11., 12.punktu, tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgā nolūkā un atrodoties narkotisko vielu ietekmē.

Savukārt par apsūdzētā /pers. E/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu, tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgā nolūkā.

Turklāt, nosakot apsūdzētajiem /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ sodu, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētie ir izmantojuši Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču minētais apstāklis nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas.

Nosakot /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajiem katram ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis; /pers. E/ un /pers. C/ viens atbildību pastiprinošs apstāklis, /pers. D/ divi atbildību pastiprinoši apstākļi; noziegums ir izdarīts savas labklājības paaugstināšanai noziedzīgā ceļā; katra apsūdzētā lomu izdarītā noziegumā; apsūdzētajiem nav konstatētu būtisku veselības traucējumu vai smaga rakstura saslimšanu; visu apsūdzēto aprūpē ir mazgadīgi bērni, turklāt /pers. E/ bērnam ir nesen mirusi māte; /pers. E/ un /pers. D/ strādā un legālā ceļā pelna sev iztikas līdzekļus, turklāt nav izdarījuši jaunus likumpārkāpumus; /pers. C/, pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, ir vēlme iekļauties ekonomiski aktīvā sabiedrības daļā un strādāt algotu darbu.

Apsūdzētajiem /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ brīvības atņemšanas sods ir nosakāms, pietuvinot to panta sankcijas minimālajam apmēram, savukārt apsūdzētajai /pers. C/ papildus ir nosakāms sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, piemērojot apsūdzētajai labvēlīgāko sodu saskaitīšanas principu – ietverot vieglāko sodu smagākajā.

Krimināllikuma 50.panta piektā daļa noteic, ka tiesa nosaka sodu, ja pēc sprieduma taisīšanas konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma taisīšanas pirmajā lietā, soda laikā ieskaitot sodu, kas pilnīgi vai daļēji izciests pēc pirmā sprieduma.

No lietā esošā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2012.gada 6.novembra sprieduma redzams, ka /pers. C/ notiesāta pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem un policijas kontroli uz 2 gadiem [2.sējuma lietas 117.-120.lapa]. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2012.gada 17.novembrī. Sods nav izciests.

Ievērojot šo apstākli, tiesa secina, ka apsūdzētajai /pers. C/ nosakāms galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanas principu, ievērojot to, ka viņa izdarījusi smagu un sevišķi smagus noziegumus.

Kriminālprocesa ietvaros apsūdzētā /pers. D/ aizturēta 2012.gada 16.aprīlī [2.sējuma lietas 99.lapa), atbrīvota 2012.gada 17.aprīlī [1.sējuma lietas 106.lapa], savukārt /pers. E/ aizturēts 2012.gada 23.jūlijā [2.sējuma lietas 1.lapa], bet atbrīvots 2012.gada 25.jūlijā [2.sējuma lietas 19.lapa], kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu ieskaitāms apsūdzēto soda termiņā.

Apsūdzētā /pers. C/ izskatāmā kriminālprocesa ietvaros bija aizturēta laika posmā no 2012.gada 17.aprīļa [2.sējuma lietas 180.lapa] līdz 2012.gada 18.aprīlim [2.sējuma lietas 189.lapa] un no 2012.gada 18.oktobra [2.sējuma lietas 198.lapa] līdz 2012.gada 19.oktobrim [2.sējuma lietas 207.lapa], kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu ieskaitāms soda termiņā. Turklāt soda termiņā saskaņā ar minēto pantu ieskaitāms /pers. C/ apcietinājumā pavadītais laiks pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2012.gada 6.novembra sprieduma – no 2012.gada 10.janvāra līdz 2012.gada 8.februārim, no 2012.gada 19.oktobra līdz 2012.gada 6.novembrim un no 2012.gada 6.novembra līdz 2014.gada 24.jūlijam.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores/persona F/ 2012.gada 25.jūlija lēmumu /pers. E/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildu drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana [2.sējuma lietas 73.lapa].

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores/persona G/ 2012.gada 17.aprīļa lēmumu /pers. D/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā [2.sējuma lietas 134.lapa].

Ar 2012.gada 24.maija likumu „Grozījumi Kriminālprocesa likumā", kas stājās spēkā 2012.gada 1.jūlijā, drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā – aizstāts ar drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 256.pantu uzturēšanās noteiktā vietā ir aizdomās turētā vai apsūdzētā rakstveida saistība uzturēties procesa virzītāja norādītajā laikā un noteiktajā vietā vai neatstāt ilgāk par 24 stundām konkrēti norādīto dzīves vai pagaidu uzturēšanās vietu bez procesa virzītāja atļaujas, kā arī bez kavēšanās ierasties pēc procesa virzītāja uzaicinājuma vai izpildīt citus kriminālprocesuālos pienākumus.

Ievērojot to, ka drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – ietver sevī arī apsūdzētajai /pers. D/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā dzīvesvietā, tad tiesa secina, ka minētais drošības līdzeklis saturiski nav mainījies, līdz ar to ir uzskatāms, ka apsūdzētajai /pers. D/ uz lietas izskatīšanas brīdi ir piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores/persona G/2012.gada 18.aprīļa lēmumu /pers. C/ piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā [2.sējuma lietas 219.lapa].

Kriminālprocesa likuma 241.panta pirmā daļa noteic, ka procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas pamats ir personas pretdarbība kriminālprocesa mērķa sasniegšanai konkrētajā procesā vai atsevišķas procesuālās darbības veikšanai, savu procesuālo pienākumu nepildīšana vai nepienācīga pildīšana, savukārt minētā panta trešā daļa nosaka, ka gadījumos, kad par sevišķi smagu noziegumu tiesa piespriedusi brīvības atņemšanas sodu, notiesājošs spriedums var būt par pamatu drošības līdzekļa

– apcietinājuma – izraudzīšanai.

Ievērojot to, ka apsūdzētajai /pers. C/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, tad sprieduma izpildes nolūkā, tiesa atzīst, ka līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim, /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā noteiktais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – grozāms uz apcietinājumu, apcietinot /pers. C/ tiesas sēžu zālē.

Savukārt apsūdzētajiem /pers. D/ un /pers. E/ lietā piemērotie drošības līdzekļi ir atstājami negrozīti līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Pirmstiesas un tiesas procesā apsūdzētās /pers. C/ aizstāvību īstenoja zvērināti advokāti P.Janule un I.Garanča, kurām saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", no valsts līdzekļiem izmaksājami 138,78 *euro*, kuru atlīdzināšanas pienākums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu uzliekams apsūdzētajai /pers. C/.

Pirmstiesas un tiesas procesā apsūdzētās /pers. D/ aizstāvību īstenoja zvērināti advokāti P.Janule, A.Zvejsalnieks un K.Grozne-Kļusova, kuriem saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", no valsts līdzekļiem kopumā izmaksājami 168,78 *euro,* kuru atlīdzināšanas pienākums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu uzliekams apsūdzētajai A.Karasai.

Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmā daļa nosaka, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem, izņemot šā panta trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētos gadījumus.

No Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtās daļas izriet, ka procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, ja persona, no kuras tie piedzenami, ir maznodrošināta. Tiesa var atbrīvot notiesāto no procesuālo izdevumu piedziņas pilnībā vai daļēji arī citos gadījumos, ja piedziņa var būtiski ietekmēt to personu mantisko stāvokli, kuras atrodas notiesātā apgādībā. Minētais ir definēts arī Krimināllikuma 85.panta pirmās 1.punktā, kas nosaka, ka tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību, kas tādā gadījumā tiek segta no valsts līdzekļiem, ir personai, kuras mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

Tiesa, Kriminālprocesa likuma 85.panta otrās daļas kārtībā, izvērtējot lietas materiālos esošo informāciju, kas raksturo apsūdzētās /pers. D/ mantisko stāvokli, atzīst, ka apsūdzētā ir atbrīvojama no procesuālo izdevumu samaksas par advokātu darbu pirmstiesas un tiesas procesā, jo tiesai nav šaubu par to, ka apsūdzētās apgādībā šobrīd ir trīs mazgadīgi bērni, divi no kuriem bija apgādībā arī uz nozieguma izdarīšanas brīdi, un /pers. D/ vienīgie šā brīža ienākumi ir bērna kopšanas pabalsts, kas nepārsniedz valstī noteikto minimālo mēneša darba algu.

Pirmstiesas un tiesas procesā apsūdzētā /pers. E/ aizstāvību īstenoja zvērināti advokāti A.Zvejsalnieks un I.Garanča, kuriem saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", no valsts līdzekļiem izmaksājami 167,94 *euro*, kuru atlīdzināšanas pienākums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu uzliekams apsūdzētajam /pers. E/.

Lietiskie pierādījumi – drošības somā Nr.00759646 iepakotās mantas – piecas aploksnē iepakotas tējkarotes ar drošības uzlīmi Nr.0033378, četras aploksnē iepakotas šļirces ar drošības uzlīmi Nr.0033379, aploksnē iepakoti elektroniskie svari ar drošības uzlīmi Nr.0033380; trīs kombinēta materiāla sudraba krāsas folija/baltas krāsas papīra fragmenti, kas iepakoti aploksnē ar drošības uzlīmi „Security seal 0033371"; briļļu maciņš, trīs 1 ml insulīna šļirces, baltmetāla karote, bezkrāsas polimēra materiāla maisiņš ar aizspiežamu aizdari un zaļu svītru virs tās, iepakoti aploksnē ar drošības uzlīmi „Security seal^{C12} 0005996; aploksnē ievietota CD-R matrica ar drošības uzlīmi „Security seal 0002466", kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināmi. Pēc ķīmiskās izpētes atlikušie 0,06 g 6% heroīna, kas iepakoti aploksnē ar drošības uzlīmi „Security seal 0014212" un glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar 16.04.2012. ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.12-480,– iznīcināmi.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, 520.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.^{1} panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts ne vēlāk kā līdz 2011.gada 13.decembrim, un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz 4 (četriem) gadiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

/pers. C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.^{1} panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts ne vēlāk kā līdz 2012.gada 16.aprīlim, un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz 4 (četriem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, iekļaujot vieglāko sodu smagākajā, /pers. C/ noteikt sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz 4 (četriem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šajā spriedumā noteiktam sodam, daļēji pieskaitīt sodu pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2012.gada 6.novembra sprieduma, /pers. C/ **noteikt galīgo sodu** – brīvības atņemšana uz 7 (septiņiem) gadiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 3 (trīs) gadiem.

Soda izciešanas termiņu /pers. C/ skaitīt no 2014.gada 24.jūlija.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. C/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2012.gada 17.aprīļa līdz 2012.gada 18.aprīlim, no 2012.gada 18.oktobra līdz 2012.gada 19.oktobrim, un pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2012.gada 6.novembra sprieduma no 2012.gada 10.janvāra līdz 2012.gada 8.februārim, no 2012.gada 19.oktobra līdz 2012.gada 6.novembrim, no 2012.gada 6.novembra līdz 2014.gada 24.jūlijam.

/pers. C/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā – grozīt uz apcietinājumu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim, apcietinot /pers. C/ tiesas sēžu zālē.

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.^{1} panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz 4 (četriem) gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu /pers. D/ sodu noteikt nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 4 (četriem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. D/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2012.gada 16.aprīļa līdz 2012.gada 17.aprīlim.

/pers. D/ piemēroto drošības līdzekli līdzekli – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

/pers. E/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.^{1} panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu /pers. E/ sodu noteikt nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 4 (četriem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. E/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2012.gada 23.jūlija līdz 2012.gada 25.jūlijam.

/pers. E/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildu drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana, – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā procesuālos izdevumus 138,78 (viens simts trīsdesmit astoņi *euro*, 78 centi) *euro* apmērā par advokātu darbu pirmstiesas un tiesas procesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Atbrīvot /pers. D/ no procesuālo izdevumu samaksas 168,78 (viens simts sešdesmit astoņi *euro*, 78 centi) *euro* apmērā valsts labā par advokātu darbu pirmstiesas un tiesas procesā.

Piedzīt no /pers. E/ valsts labā procesuālos izdevumus 167,94 (viens simts sešdesmit septiņi *euro*, 94 centi) *euro* apmērā par advokātu darbu pirmstiesas un tiesas procesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietiskos pierādījumus – drošības somā Nr.00759646 iepakotās mantas – piecas aploksnē iepakotas tējkarotes ar drošības uzlīmi Nr.0033378, četras aploksnē iepakotas šļirces ar drošības uzlīmi Nr.0033379, aploksnē iepakotus elektroniskos svarus ar drošības uzlīmi Nr.0033380; trīs kombinēta materiāla sudraba krāsas folija/baltas krāsas papīra fragmentus, kas iepakoti aploksnē ar drošības uzlīmi „Security seal 0033371"; briļļu maciņu, trīs 1 ml insulīna šļirces, baltmetāla karoti, bezkrāsas polimēra materiāla maisiņu ar aizspiežamu aizdari un zaļu svītru virs tās, iepakotus aploksnē ar drošības uzlīmi „Security seal^{C12} 0005996; aploksnē ievietotu CD-R matricu ar drošības uzlīmi „Security seal 0002466", kas glabājas pie kriminālietas materiāliem, – iznīcināt. Pēc ķīmiskās izpētes atlikušos 0,06 g 6% heroīna, kas iepakoti aploksnē ar drošības uzlīmi „Security seal 0014212" un glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar 16.04.2012. ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.12-480,– iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2014.gada 7.augusta.

Tiesnese D.Treija